

Sygn. akt I C 1455/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2020 roku

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: sędzia Dariusz Leszkiewicz

Protokolant: stażysta Agata Dauksza

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2020 roku w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. S. kwotę 83203 zł (osiemdziesiąt trzy tysiące dwieście trzy złote) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w stosunku rocznym od dnia 1.02.2019 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9578 zł (dziewięć tysięcy pięćset siedemdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Słupsku kwotę 325,99 zł (trzysta dwadzieścia pięć złotych 99/100) tytułem tymczasowo poniesionych kosztów procesu ze Skarbu Państwa.

Na oryginale właściwy podpis.

I C 1455/19

UZASADNIENIE

Powód **M. S.** wytoczył powództwo przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 83203 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1.02.2019r. do dnia zapłaty tytułem dopłaty wypłaconego odszkodowania z AC wywodząc, iż pozwany bezpodstawnie do rozliczenia szkody całkowitej przyjął wartość pojazdu z daty ustalania szkody, a nie wartość pojazdu z daty zawarcia umowy pomimo, iż powód wykupił dodatkową opcję ubezpieczenia (...) wartość 100%”. Nadto powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany **(...) S.A. w W.** wniósł o oddalenie powództwa w całości wywodząc, iż powód zataił istotne informacje na temat szkodowości ubezpieczonego pojazdu, a mianowicie iż pojazd został sprowadzony z USA po szkodzie całkowitej, a tym samym ustalona w polisie wartość pojazdu nie odpowiadała wartości rynkowej pojazdu. Nadto pozwany zakwestionował datę naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie i powołując się na wyrok SN z 7.07.2011r., (...) domagał się ewentualnego zasądzenia tych odsetek od daty wyrokowania. Również pozwany wniósł o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód był właścicielem pojazdu marki M. (...) nr rej. (...). Pojazd został sprowadzony z USA. Pojazd był uszkodzony.

Dowód: zeznania powoda (k. 242-242v.), dokumentacja szkodowa (k.87 – 239).

Pojazd powoda w chwili zawarcia umowy AC nie było uszkodzony. Na dwa tygodnie przed szkodą pojazd uzyskał pozytywny wynik przeprowadzonego badania technicznego auta.

Dowód: zeznania powoda (k. 242-242v.), zeznania świadka Ł. P. (k. 242v.), zaświadczenie stacji kontroli pojazdów (k. 82).

Powód kontynuował od kilku lat ubezpieczenie AC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń pojazdu marki M. (...) nr rej. (...) /bezsporne/.

Powód poinformował agenta ubezpieczeniowego, iż auto zostało sprowadzone z USA. Agent ubezpieczeniowy wykonał oględziny pojazdu, sporządził dokumentację fotograficzną. Według agenta ubezpieczeniowego auto nie było uszkodzone, było sprawne. Agent ubezpieczeniowy wycenił pojazd na podstawie tradycyjnej wyceny, przy użyciu programu eurotaks, z uwzględnieniem sprowadzenia pojazdu z USA. (...) wyliczył za agenta wartość pojazdu.

Dowód: zeznania powoda (k. 242-242v.), zeznania świadka Ł. P. (k. 242v.).

Wartość pojazdu na dzień zawarcia polisy AC została ustalona na kwotę 270603 zł.

Dowód: polisa ubezpieczeń komunikacyjnych (k. 9).

Powód wykupił dodatkową opcję ubezpieczenia (...) wartość 100%”.

Dowód: polisa ubezpieczeń komunikacyjnych (k. 9).

W dniu 31.12.2018r. ww. pojazd w wyniku podpalenia uległ całkowitemu zniszczeniu /bezsporne/.

Szkoda miała charakter tzw. szkody całkowitej /bezsporne/.

Wartość pozostałości uszkodzonego pojazdu wyniosła 10017 zł /bezsporne/.

Pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 177383 zł. Pozwany ustalając wysokość należnego powodowi odszkodowania jako wartość pojazdu przyjął kwotę 187000 zł odpowiadającą wartości pojazdu w dacie ustalenia odszkodowania /bezsporne/.

Szacunkowa wartość pojazdu powoda, w szczególności z uwzględnieniem wcześniejszej szkodowości, na dzień 5.01.2018r. wg. systemu info – expert wyniosła 226400 zł brutto, a według systemu eurotax wyniosła 205300 zł brutto. Natomiast szacunkowa wartość pojazdu powoda na dzień 31.12.2018r. wg. systemu info – expert wyniosła 207000 zł brutto, a według systemu eurotax wyniosła 193400 zł brutto.

Dowód: opinia biegłego sądowego (k. 255 – 302, 328v.).

Sąd zważył:

Bezspornym było, iż doszło do zdarzenia ubezpieczeniowego w ramach łączącej strony umowy auto casco pojazdów mechanicznych. Spór sprowadzał się do ustalenia wysokości szkody w świetle „odpowiedniej” wartości pojazdu w chwili zawarcia umowy.

Kwestię odpowiedzialności odszkodowawczej regulowała zawarta pomiędzy poszkodowanym a pozwanym umowa autocasco ubezpieczenia pojazdu mechanicznego.

Stosownie do treści art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Zgodnie z art. 805 § 2 pkt 1 k.c., świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie - przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy autocasco odmiennie, aniżeli w przypadku umowy odpowiedzialności cywilnej, ma charakter umowny, tym samym wysokość szkody określa się w ramach swobody umów. W przedmiotowej sprawie sposób obliczenia wysokości ubezpieczenia należało ustalić w oparciu o ogólne warunki umów, stanowiące integralną część umowy ubezpieczenia łączącej strony.

W ubezpieczeniach Autocasco kompensacja szkody dokonywana jest w granicach określonych warunkami ubezpieczeń (vide: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27.01.1981 r., (...), [w:] Lex nr 8304).

Według §9 ust. 1 pkt 1 OWU za zapłatą dodatkowej składki ubezpieczeniowej umowa AC: może zostać zawarta z zastosowaniem opcji wartość 100% zapewniającej zachowanie wartości pojazdu ustalonej §1 kc na dzień zawarcia umowy AC, bez uwzględnienia naturalnej utraty wartości rynkowej pojazdu pod warunkiem, że do jej ustalenia ubezpieczający podał zgodnie ze stanem faktycznym informacje, o które (...) pytał przy zawarciu umowy AC; jeżeli informacje te nie były zgodne ze stanem faktycznym, za wartość pojazdu uważa się wartość pojazdu właściwą na dzień zawarcia umowy AC zgodnie ze stanem faktycznym.

Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 24.04.2018r., (...), stwierdził, iż dopuszczalne jest postanowienie umowy ubezpieczenia AC, że podstawę ustalenia odszkodowania w przypadku szkody całkowitej stanowi wartość pojazdu ustalona przez ubezpieczyciela w dniu zawarcia tej umowy (art. 8241§1 kc).

Zastrzeżenie w umowie opcji „auto wartość 100%” jest równoznaczne z wprowadzeniem dopuszczalnego w art. 8241§1 kc wyjątku od reguły, iż suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela nie może być wyższa od poniesionej szkody.

Ryzyko nieprawidłowego określenia stałej wartości pojazdu nie powinno obciążać ubezpieczonego. Wartość pojazdu ustala ubezpieczyciel i to na nim spoczywa obowiązek jej określenia zgodnie z zasadami OWU, przy dołożeniu staranności właściwej profesjonalistom (por. wyroki SN z dnia 16.10.2014r., (...), Biul. SN 2014 nr 12 oraz z dnia 15.05.2015r., (...), nie publ.).

Negatywnych skutków niestarannej, czy powierzchownej oceny i zawyżenia stałej wartości pojazdu ubezpieczyciel nie może przerzucać na ubezpieczonego.

Ubezpieczyciele - co do zasady - pobierając odpowiednio wyższą składkę, nie są zainteresowani unikaniem przypadków nadubezpieczenia, gdyż nie ponoszą żadnego ryzyka, bo w przypadku zaktualizowania się ich odpowiedzialności, przyjmują za podstawę ustalenia odszkodowania rzeczywistą wartość rynkową pojazdu, dlatego też – zdaniem Sądu – jedynie gdyby zawyżenie stałej wartości było wynikiem zatajenia znanych ubezpieczającemu (ubezpieczonemu) informacji o stanie pojazdu, o które ubezpieczyciel zapytywał w formularzu oferty albo przed zawarciem umowy w innych pismach (art. 815 §1 kc), w rachubę wchodziłoby zastosowanie art. 815§3 kc. W drodze wykładni rozszerzającej należałoby uznać, iż w takim przypadku różnica między rzeczywistą wartością rynkową pojazdu a stałą wartością ustaloną przez ubezpieczyciela i związany z tym obowiązek zapłaty odszkodowania w wysokości wyższej od poniesionej szkody stanowi następstwo zatajenia istotnych informacji, o których mowa w tym przepisie.

Nie kwestionowana przez powoda opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny pojazdów mechanicznych wskazywała, iż w skutek zastosowania indywidualnych korekt, w szczególności z powodu wcześniejszych napraw ubezpieczonego pojazdu doszło do nadubezpieczenia przedmiotowego pojazdu, jednakże zeznania świadka Ł. P. (agenta ubezpieczeniowego) wskazywały, iż powód nie zataił żadnych danych, o które pytał. Powód poinformował

agenta, iż pojazd pochodził z importu. Agent ustalił, iż pojazd nie jest uszkodzony i w oparciu o system kalkulacyjny ustalił wartość pojazdu na dzień zawarcia umowy.

W ocenie Sądu ubezpieczyciel nie wykazał, iż powód zataił przed ubezpieczycielem, czy też agentem wcześniejsze naprawy pojazdu. Przede wszystkim pozwany ubezpieczyciel nie przedstawił formularza, czy też pisma przed zawarciem umowy, że takie pytanie zostało zadane, a powód udzieliłby fałszywej odpowiedzi. Nadto z zeznań świadka Ł. P. (agenta ubezpieczeniowego) wynikało, iż wbrew § 3 pkt 93 owu ten agent nie pytał o wcześniejsze naprawy ubezpieczanego pojazdu. Tenże agent zainteresowany był jedynie stanem technicznym auta, w szczególności faktem, że auto nie jest uszkodzone, że jest sprawne.

W tym stanie rzeczy skoro powód nie zataił przez ubezpieczycielem informacji, o które tenże ubezpieczyciel by pytał to ubezpieczyciel nie był uprawniony do ustalenia wartości przedmiotowego pojazdu, uwzględniając wcześniejsze naprawy, a tym samym ubezpieczyciel nie był uprawniony do przyjęcia innej wartości przedmiotowego auta, niż ta która została określona w polisie i od której pozwany pobrał stosowną składkę.

Mając na uwadze powyższe okoliczności żadna przez powoda kwota 83203 zł była zasadna, jako stanowiąca różnicę pomiędzy wartością pojazdu przed szkodą (270603 zł) a wartością pozostałości (10017 zł) oraz wypłaconym odszkodowaniem (177383 zł), dlatego też z mocy ww. przepisów Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

O odsetkach sąd orzekł zgodnie z §99 ust. 1 owu w zw. z art. 817§1 kc w zw. z art. 481§1 kc.

Pozwany nie wypłacił należnego odszkodowania w terminie 30 dni od otrzymania zawiadomienia o wypadku.

Zgłoszona szkoda była typową sprawą odszkodowawczą, ubezpieczyciel miał czas na spełnienie obowiązku w terminie uregulowanym umownie i ustawowo.

W tym stanie rzeczy Sąd zasądził odsetki od należnego odszkodowania zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu postanowiono zgodnie z art. 98§1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc w zw. z art. 108§1 kpc.

Pozwany przegrał proces w całości, dlatego też powinien ponieść koszty tego procesu.

Na koszty poniesione przez powoda złożył się: opłata od pozwu (4161 zł), wynagrodzenie radcy prawnego (5400 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

Ze Skarbu Państwa tymczasowo poniesiono koszty wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 325,99 zł, dlatego też z mocy art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano ściągnięcie tych kosztów od pozwanego jako przegrywającego proces.

Na oryginale właściwy podpis.